

РЕШЕНИЕ

№ 4081

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3889** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИТ-С. срещу Решение № 20068070/16.03.2021 г. по НАХД № 10664/2020 г. на СРС, НО, 11 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-007219/09.02.2021 г., издадено от Директора на ДИТ-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, за нарушение на чл. 402, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КТ.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. И., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма] от 23.12.2020 г. до 13.01.2021 год., на 23.12.2020 г. в ДИТ-С. на работодателя е връчена призовка по реда на чл. 45, ал. 1 от АПК за представяне на документи. На посочената в призовката дата 05.01.2021 г. в ДИТ-С. не се е явил представител на дружеството, както и не са представени изисканите с призовката документи. На 13.01.2021 г. на работодателя е връчена покана за съставяне на АУАН на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Прието е, че дружеството, в качеството на работодател не е оказало съдействие на контролните органи, поради което е съставен АУАН № 22-007219/15.01.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 22-007219/09.02.2021 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество неправилно.

Съгласно чл. 402, ал. 2 от КТ, работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. Видно от събраните в производството пред СРС доказателства, при извършена проверка от контролните органи на ДИТ-С. по спазване на трудовото законодателство и редовно връчена призовка за представяне на документи, такива не са предоставени. Неправилен е изводът на СРС, че не е налице посоченото в АУАН и НП нарушение, тъй като исканите документи не са били налични при работодателя и същият е бил в обективна невъзможност да ги представи. Със самото бездействие, изразяващо се в непредставяне на поисканите документи, относими към извършваната от контролните органи проверка, е осъществен съставът на констатираното с АУАН и НП нарушение. Нарушението по чл. 402, ал. 2 от КТ е формално, т. е. достатъчно е да е налице бездействие, за да се приеме, че е изпълнен фактическият състав и нарушението е извършено. Без значение е причината, поради която не са представени изисканите от контролните органи документни. След като е налице бездействие от страна на наказаното лице, то правилно е ангажирана неговата административна наказателна отговорност.

Съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с "имуществена санкция" или "глоба" в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая, определената имуществена санкция е в размер на 10 000 лв., като не са изложени мотиви, обосноваващи определянето ѝ над законоустановения минимален размер. К. състав приема, че НП следва да бъде изменено в частта на определената санкция, като същата бъде намалена до минималния размер от 1 500 лв.

Не са налице предпоставки за приложение на нормата на чл. 415в от КТ и определяне на случая като маловажен, тъй като по делото не са налице данни за нарушението да е

отстранено веднага след установяването му.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20068070/16.03.2021 г. по НАХД № 10664/2020 г. на СРС, НО, 11 състав.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-007219/09.02.2021 г., издадено от Директора на ДИТ-С., с което на [фирма] е наложена "имуществена санкция" в размер на 10 000 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 402, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КТ, като намалява размера на "имуществена санкция" на 1 500 лв.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителите Н. М. и А. М., да заплати на ДИТ-С. сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.